

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

ב"ה

תיק 1273396/1

בבית הדין הרבני הגדול ירושלים

לפני כבוד הדיינים:

הרב יעקב זמיר

המבקשת: פלונית (ע"י ב"כ עו"ד מאיר ברמוחא)

נגד

המשיב: פלוני (ע"י ב"כ עו"ד לירן פרידלנדר)

הנדון: בקשת רשות ערעור על החלטת ביניים שלא לצוות על מדור ייחודי,
סגנונה של הבקשה המזלזל בבוטות בבית דין קמא

החלטה

לפניי בקשת רשות ערעור על החלטת בית הדין הרבני האזורי תל אביב שלא לצוות על זכאותה של המבקשת למדור ייחודי (ספציפי) בנכס המשותף.

לאחר עיון בבקשה ובתשובת המשיב לה אני קובע שדינה להידחות על הסף.

קביעת בית הדין כי אין ליתן סעד לתביעה בהעדר תביעה ראשית, בענייננו צו למדור ייחודי כסעד לתביעת שלום בית בהעדר תביעה כזו, היא בבחינת מושכל ראשון.

אשר לתביעת המדור כחלק מחיוב המזונות – אף שלא ברור כלל כי זו יכולה להקים זכות למדור ייחודי בבית זה דווקא – אין החלטת בית הדין אלא החלטת ביניים שהרי נקבע דיון בתביעת המזונות, אכן החלטת ביניים יכולה להצדיק מתן רשות ערעור אלא שאין תוחלת בערעור על החלטה כזו שעה שמועד הדיון בבית הדין קמא קרוב הוא וקשה להניח כי ערעור כזה יידון לפני הדיון בבית דין קמא שבו תיבחן הסוגיה בהליך סדור.

לאמור מתווספים גם סיכויי הערעור.

על דרך כלל משיוזמת אישה הליכי פירוק שיתוף בבית המשפט לא רבים הם המקרים שבסופו של יום ייקבע כי זכאית היא למזונות בכלל, אם כי הדבר אפשרי כל עוד לא התגרשו הצדדים – ואף אם נראה כי פניהם לכך – אם יתרשם בית הדין כי אכן האשמה בנוגע לפירוד מונחת כולה לפתחו של הבעל וכי הליכי הרכוש שמצד האישה נעשו אך ורק כדי לשמור על זכויותיה ומחוסר ברירה, ומעטים עוד יותר המקרים שבהם ייפסק מדור ייחודי שפסיקתו מגבילה את פירוק השיתוף ומאפשרת לאישה לאכוף בידה האחת את הפירוק בנכסים שפירוק השיתוף בהם נוח לה ובידה האחרת למנוע אותו באלה שמבקשת היא להחזיקם תחת ידה, ברישום או בפועל, והכול תוך ניצול פיצולו של העניין בין שתי ערכאות ותוך כרכור ביניהן.

אכן המבקשת טוענת כי בעניינה אכן מדובר במקרה חריג שכזה ובין השאר טוענת כי אכן לא נועדה תביעתה בבית המשפט אלא לשמירת זכויות, אלא שטענות אלה גופן מקומן בשלב זה בדיון שבבית דין קמא.

מדינת ישראל

בתי הדין הרבניים

בשולי הדברים אף כי לא בשולי חשיבותם נעיר על סגנונו של הערעור המזלזל בבוטות בבית דין קמא. רשאי אני לומר, אף שאיני קובע זאת בתור הכרעה שיפוטית, כי לכאורה מסתבר שהסגנון סגנונו של בא כוח המבקשת הוא ולא שלה, שכן על דרך הכלל לא בעלי הדין מנסחים ומסגנים כתבי בי דין. והדברים נוגעים גם לטענתו של בא כוח המבקשת שבגינה ביקש לפסול את בית דין קמא כי דברי בית דין קמא על סגנונו שכוונו אליו ולא אל מרשתו מלמדים על עוינות כלפיו. אף שראיתי גם את שכתב בית הדין קמא בנוגע לבקשה זו מוצא אף אני לנכון לומר כי כל בר דעת מבין כי לא מינה ולא מקצתה אלא כי בית דין קמא הניח גם הוא את ההנחה המסתברת הנ"ל.

בית דין קמא דיבר על סגנון דמגוגי של בא כוח המבקשת, ועל כך יצא קצפו של בא כוח המבקשת. ראוי היה שיקשו עצמו תחילה ויימנע מן הסגנון הבוטה והמזלזל שנקט בבקשתו. ונזכיר כי לא זו בלבד שאומנם גם בית הדין ובית המשפט מצווה לנהוג כבוד בעומדים לפניו אך חובת בעלי הדין ומייצגיהם בכבודם של דייניהם ושופטיהם גדולה מכך היא והעבירה עליה עשויה לעיתים לגבול אף בפלילים, אלא שאף לו התקיימה פרופורציה מלאה בין שתי החובות האמורות – הלוא לא הייתה פרופורציה בין דברי בית הדין לדברי בא כוח המבקשת (לכאורה, כאמור, אף שיכול הוא לטעון כי דבריה שלה הם): בית הדין קמא ביקר ביקורת לגיטימית את סגנונו של בא כוח המבקשת ולא הביע זלזול אישי בו, ואף בנוגע לסגנון מיקד את דבריו בסעיף מסוים מדברי בא כוח המבקשת, בעוד הלה נקט סגנון מזלזל כלפי בית הדין עצמו ובאופן כללי בדברו על "בית הדין המלומד" תוך הכנסת המילה 'מלומד' במירכאות (ויוער כי גם ביקורתו על בית הדין לגופה אינה מוצדקת אך גם לו הייתה מוצדקת אין היא מכשירה סגנון זה).

שקלתי לבחון חיוב הוצאות בגין האמור, ולשם מניעת טענות מהמין דלעיל בנוגע לשאלה אם מדובר בסגנונה של המבקשת או בזה של בא כוחה – להורות על הגשת תצהירים שלה ושלו – ואחר כך להחליט על מי להשית את ההוצאות, על המבקשת או על בא כוחה אישית, ושמא אף לבחון את העברת הדברים לעיונה של לשכת עורכי הדין. לפני משורת הדין החלטתי שלא לעשות כן, אך להחשות על כבודו של בית הדין קמא – סבורני שאיני רשאי.

החלטה זו מותרת בפרסום בכפוף להשמטת פרטיהם האישיים של הצדדים.

ניתן ביום כ"ט בתמוז התש"ף (21.7.2020).

הרב יעקב זמיר

עותק זה עשוי להכיל שינויי ותיקוני עריכה